

KHOẢNH KHẮC VÀ THỜI GIAN

Nguyễn Văn Nhiều Em

Khoa Khoa học xã hội và Nhân văn

“Khoảnh khắc và thời gian” là những giá trị mà chúng ta luôn muốn lưu giữ và trao đi trong cuộc sống “ta chân quý những tháng năm còn lại” để chia sẻ, để gửi gắm những giá trị tốt đẹp đến với mọi người “không ai có thể nắm giữ ngày hôm nay, nhưng qua cách sống, chúng ta có thể lưu giữ những khoảnh khắc và thời gian của ngày hôm nay, để ngày mai vẫn còn là ngày hôm nay”.

Tôi tham gia hoạt động Công đoàn cũng được gọi là khá thành công, vì bản thân có được một ít năng khiếu về thể thao, một ít về văn nghệ, một ít về cách tổ chức, một ít về sự năng động, hài hước,...và cùng tạo động lực để tập hợp anh em tham gia các hoạt động phong trào nói chung và hoạt động Công đoàn nói riêng, đúng với câu *“Cuộc sống cần phải có một ít hương vị, mỗi thứ phải có một ít thì cuộc sống mới ý nghĩa và thú vị hơn”*. Cũng nhờ một ít đó mà dần dần tôi đã *“yêu thích, trưởng thành hơn”* và *“có trách nhiệm hơn”* với mọi người chỉ với mong muốn *“được thấy mọi người cùng chung vui, cùng lan tỏa tình yêu thương và những giá trị tốt đẹp để cuộc sống ngày càng ý nghĩa hơn,...”*

Theo tôi, mỗi hoạt động của Công đoàn đều *“là trách nhiệm, là trải nghiệm, là những khoảnh khắc và thời gian”* khó phai với nhiệm vụ của người làm công tác Công đoàn. Mọi người thường nói vui rằng *“Khi bạn rảnh thì mới làm Công đoàn”*, hay *“làm Công đoàn có gì đâu, suốt ngày chỉ lo chơi,...”*. Quả thật là như vậy *“khi ta rảnh”* ta mới có thể *“chăm lo được”* cho Viên chức người lao động, *“khi ta rảnh”* ta mới có thể *“chia sẻ vui buồn”* với Công đoàn viên, *“khi ta rảnh”* ta mới có thể *“quan tâm”* đến các con em, đến gia đình của Công đoàn và *“khi ta rảnh”* ta mới có thể *“chăm lo và bảo vệ tốt quyền và lợi ích hợp pháp”* cho Công đoàn viên của Đơn vị,... *“Rảnh”* không có nghĩa là

có thời gian vì *“thời gian mỗi người là như nhau”*, mà *“rảnh”* có nghĩa là luôn biết trân quý thời gian, trân quý cuộc sống và luôn mong muốn mang lại những điều tốt đẹp cho mình và cho đời vì *“những gì khi ta biết trân quý thì cái đó trôi qua ta ít tiếc nuối”*

Tôi nhớ về *“Đại dịch Covid 19”* trong thời gian qua, Công đoàn đã hỗ trợ cho viên chức, người lao động bằng các hoạt động cụ thể *“Hỗ trợ 132 trường hợp VCNLĐ bị F0, F1 và khó khăn do dịch Covid-19; Thành lập nhóm phản ứng nhanh hỗ trợ thầy cô trong các khu cách ly khi nhiễm Covid”* bằng các hình thức tiếp tế thực phẩm, y tế, thông tin sức khỏe,... Trong giai đoạn đó, không chỉ riêng tôi mà tất cả chúng ta đều nhận ra *“ranh giới của sự sống”* thật mong manh, những *“được mất”*, những *“hơn thua”* hàng ngày đã dần *“bị đẩy lùi và không còn tồn tại”* trong suy nghĩ của mọi người,... xen vào đó là sự quan tâm, chia sẻ cùng nhau vượt qua những khó khăn mà chúng ta và cả thế giới đang đối mặt. Có câu nói rất hay *“Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy, ta có thêm ngày nữa để yêu thương”* (Kahlil Gibran, 1883-1931), cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy, tôi có thêm cơ hội gặp gỡ được mọi người, đón nhận tình cảm ấm áp và cùng bồi đắp những giá trị tốt đẹp cho cuộc sống. Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy, chúng ta *“có thêm cơ hội để hành động”*, có thể làm việc gì đó *“có ý nghĩa cho xã hội”* hay *“sửa chữa lỗi lầm”* của ta ngày hôm qua. Đó cũng là *“niềm hạnh phúc”* khi ta *“được chia sẻ”* những mất mát và được trao đi những yêu thương *“không toan tính, không vụ lợi”* với mọi người,...

“Tết Nguyên đán 2022” đây là cái Tết mà Việt Nam và cả Thế giới đang bước vào giai đoạn *“Bình thường mới”* những ảnh hưởng của *“đại dịch Covid 19”* vẫn còn tiếp tục *“ảnh hưởng và âm thầm tàn phá nền kinh tế và cuộc sống”* của mọi người,... Thấu hiểu những khó khăn đó, Công đoàn đã tổ chức *“thăm hỏi kịp thời và trao tặng những món quà đầy ý nghĩa”* cho Nguyên Lãnh đạo Trường, đây cũng là việc làm hàng năm mà Công đoàn thực hiện, nhưng có lẽ hạnh phúc tăng lên *“bội phần”* vì thấy được sự *“bình yên của quý thầy cô”* sau giai đoạn cực kỳ nguy hiểm của Covid 19. Bên cạnh đó, Công đoàn cũng đã hỗ trợ được *“57 VCNLĐ”* có hoàn cảnh khó khăn và *“lần đầu tiên”* tổ chức tặng quà cho *“tất cả CBVCNLĐ của Trường”* với hơn 1.800 phần quà. Đây là việc

làm rất ý nghĩa và kịp thời chia sẻ phần nào những lo lắng và gánh nặng trong giai đoạn vừa qua,... có người nói với tôi *“Thật sự cảm động và ý nghĩa vô cùng về những việc làm và sự sẻ chia của Công đoàn”* hay *“Từ khi tôi vào làm việc đến giờ gần 20 năm, tôi mới nhận được món quà tết thật ý nghĩa như vậy,...”* đúng với câu *“người vinh quang mơ ước địa đàng, người gian nan mơ ước bình thường”*, những món quà không có ý nghĩa về giá trị tiền bạc vì chỉ với *“1 chai nước Tương, 1 chai dầu Đậu nành, 1 kg Đường và 2 kg Gạo”*, nhưng những giá trị mà mọi người đón nhận không phải là tiền hay những vật chất lớn lao,..., mà đó là *“sự quan tâm, chăm lo, sẻ chia”* lúc khó khăn và *“gửi gắm sự bình yên”* đến CBVCNLĐ trong giai đoạn Covid 19 của Công đoàn trường Đại học Cần Thơ,... thành ngữ có câu rất hay *“một miếng khi đói, bằng một gói khi no,...”* qua đó cho thấy *“nhà Trường và Công đoàn”* luôn quan tâm, chăm lo cho cuộc sống của CBVCNLĐ trong mọi hoàn cảnh, đặc biệt là trong giai đoạn khó khăn.

Cuộc đời cho ta thời gian là để hoàn thiện bản thân mình, để ta sống sao cho đẹp, cho tốt, cho đủ vững chãi và đủ bình an giữa muôn trùng sóng gió của cuộc đời, *“thời gian không dừng lại để chờ đợi bất kỳ ai”*, ai rồi cũng phải bước đi về phía trước, dẫu là bước ngắn hay bước dài đều cũng phải bước, thời gian sẽ xóa nhòa những bước chân sau lưng. Vì vậy, những bước chân ta bước phải bước sao để thời gian lưu lại những khoảnh khắc, những kỷ niệm đẹp thì bước chân đó là bước chân ý nghĩa *“thời gian qua kẽ tay, làm khô những chiếc lá, kỷ niệm trong tôi rơi như tiếng sỏi trong lòng giếng cạn, riêng những câu thơ còn xanh, riêng những bài hát còn xanh và đôi mắt em như hai giếng nước”* (Trịnh Công Sơn). Mỗi người đến với cuộc đời đều có một sứ mệnh khác nhau *“hãy sống và làm những điều tốt đẹp cho mình và cho đời”*, *“đời người là hữu hạn”* hãy trân quý những giá trị hiện tại và cùng chung tay xây dựng và phát triển xã hội ngày càng tươi đẹp hơn. Con đường nào là dài, cuộc hành trình nào là ngắn, đời muôn nẻo muôn lối không cần phải sống giống ai, chỉ cần ta là chính ta vì *“mỗi người có một sứ mệnh riêng”* để làm đẹp cho đời, những *“thứ còn lại chỉ là vế bề ngoài”*, chẳng có gì khác biệt, tranh giành, đoạt lợi, hơn thua cuối cùng *“cát bụi sẽ trở về cát bụi”*.

Cần Thơ, ngày khoảnh khắc, tháng kỷ niệm, năm thời gian